

Gentofte, den 4. februar 1949.

Do you seem about that idea or is there any other thing I shall question.

Grethe: What number did my father use in shirt, I think that I will give him a ^{a white} rice one to his birthday. - Tell it me.

Keer Trolde dertjemme - han i toere hoto hvem jeg har hørt mig det kan I selvfølgelig ikke men det har jeg heller ikke for det var nemlig ikke ham det var en anden det var nemlig en parod. på hans af Povl Møller.

Ja så er balden givet op nu kan jeg faktisk begynde så nu jeg så se om jeg kan holde mig vægen en lille halvanden times tid - det er måske det lær sig gi' sig.

Had mig begynde ved slutningen ja ikke i bagkædet forstændt men i overført betydning nemlig ved slutningen af mit sidste brev og det var så vidt jeg i de foreløbige 3 uger kan huske lige før vi skulde til Is-Revier i København for der skete nemlig noget mærkeligt - ja ikke noget ubehageligt - for så vidt det.

Nå men vi samledes herude omkring middag som jeg egentlig fandt frem på thunders varelse i en af skuffene på broen af at kan håndværket benytte sig af varelse. Jeg havde som vist den gang betydet arrangeret fire billetter til om torsdagen til

det ambalke skøjteløb.

Da vi var jeg så iheldig at have købt
1/2 Snaps - ikke nogen dårlig ide - og så nogen
sild Pølser og smørbrød - vi undrer I jer
over at jeg pludselig skriver pølser med stavn
på brods af at det skal med lille men se det
har sin begrundelse for det var nemlig nogle
stare Pølser - kaka.

For at have god tid begyndte vi kl 17.
og det var faktisk for tidlig for det havde siddet
skib ikke regnet med - men så fik den nogen
snaps og så gik det alligevel - og det gjorde
Henrik også og han sag os med. Da vi kom
ud af døren gik der en ko og grædte på plænen
for det kan ikke være rigtig sagde Eva - men
så tabte den kalen og så skyndte vi os af
sted.

Vi kom vel ind i Færøerne og skulle indbyrdes
være pladsen - men at der sad allerede nogen
Så bryskede Henrik sig trak sine skuldre og
liger som når vi andre spiller på harmonika
slag kendte fire gange sæsonen - for at du
lyde at vi var fire - og kaldte på Piccolini
i: "De herrer der har sagt være pladsen"
Piccolini så på Henrik beordrede en vaktmand
og forlangte være billetten.

Og så ruskede det sig at jeg havde fået
billetten til den søndagen i stedet for.

Henrik mindede meget uforsælgelig om den gang vi var i bystaud men foreslag så at vi skulde gå ind og få en bit.

Da jeg må tilstå at jeg havde været så ukkelig ikke at have overbevist mig om at de biletter jeg havde fået virkelig var til den forestilling hvortil jeg havde bestilt. Men så var vi derude om søndagen i stedet for og det var måske bedre.

Først på ugen modtog jeg så en pakke fra jer, den indeholdt en dug samt nogle fordums kiks der nu havde et ubagel raspens udseende, samt yderligere en ost. For det alt sammen siger jeg så meget tak, det var yderst betænksomt samt af den lykke så hurtigt at sende mig dugen. Det havde jeg selv ikke regnet med men nu må jeg se at få den brugt.

Da så har jeg fået brev fra dig fader tak for det. Det var en længere roman med et af dybtindgående tanker. Had mig dole ved nogle af dem et åbenlys seloam jeg ikke gør det til torsdag selv og det fordi man dermed vilde udrette sig for et psykisk pres som ikke er nødvendigt at pålægge sig selv. Det var forøvrigt den værslykke grund til at jeg i sine tid flyttede fra H.C.A. gade - kombi...

med den kundgørelse af Haurits og jeg nu ligesom
i bind og grund er ved forskellige og så mang-
ler han desværre det der betynges så uendelig meget
nemlig: tilpasningsvane, hvis noget og nogle
går hans ideer og idealer imod bliver han
kvalmer på en egenskab i ubekendt måde. Efter-
ligere skal det hele helst komme til ham på en egu-
måde og selv da han har besvær med at se applikation
mistisk på tilværelsen men det skyldes måske helt
andre grunde - jeg ved det ikke - på det område er
han noget af et problem. Men jeg kan forsikre
dig for at jeg bliver ikke båret til mode ved at
hænge på alt det han får, skulde jeg uheldig
blive det må det være ved bevidstheden om at
det er nødvendigt for ham at få det, men det
bliver forhåbentlig bedre med tiden.

Jo far på skolen går det i demærket, og
til alt held synes jeg mit bidrag går forholdsvis
hurtigt, for jeg må indrømme at jeg gerne hurtigt
müligt ville kunne tilbringe det daglige arbejde, men
skolen er jo nødvendig for at man kan blive den "lille
jurist" som meningen med det hele må formodes
at være. Jeg synes egentlig ikke der er noget særligt at
fortælle derude fra for alt det man kunne at ville gøre
hvis man pludselig kom på statsbank igen - det
går man jo alligevel ikke. Men man skal alligevel
være forsigtig når man sidder sig med derude

far siger man sig ikke sagt bliver der i sidste
øjeblik lagt en drivvåd svamp ind mellem
stat og minne - ja man bliver da vist
aldrig vakren.

Lei har vi gymnastik og boksning og
ungang imellem foregår der også noget marssant
det er egentlig hvad der i øjeblikket er at sige om
den ting.

Tak for det brev gubbe. ja vist du bare
med underligt til du kan komme mere med.

Nå du mener dig nok, det glæder mig
at du af og til kan få lidt fornøjelse og
afroktning fra det daglige arbejde, behøve du
bare ved med det selv om far holder længe
formanningsstater om hvor dan unge piger
og især hans egen datter bør opføre sig
for det er nu væsentligt for de unge piger
i din alder at slide hårdt fra morgne til
aften og så skulle stoppe strømpen resten af
tiden - ja forresten mine må du nu gøme
stoppe - her ja man er noget egoцентриkt.
hva.

Vi skal have fest i fplst. på lørdag - d. 12.
det foregår med damer så vi bliver jo det meste af
et halvt hundrede mennesker men da vist stærke

rum i lokalerne er meget større end
jens spisestue og vi desuden har 3 tilstaaende
lokaler foruden toiletterne skulde vi jo
sagtens kunne være der.

Jeg skulde forøvrigt hilse fra Meldgaard b.
Jeg var ovre og spise frokost på kontoret igår
og da var han lige kommet hjem. Han spurgte
dit job og så sagde jeg at J eller rettere du
for længe efter en C'Hommeber.

Jeg skulde ligeså hilse fra Eva. Hun
og Henrik skal i theater i aften lørdag. Jeg
selv skal ingen ting ender da.

J får være hilset.

Christen.

Ne' du hilse Londa og sig tak for hilsenen.
Hils også Staffer og dem alle sammen.

Hov så da nu ser jeg lige på dit - dit mig - billed
grette tak for det, det er jo meget pænt.
Grette gør mig en stor kjærlig-hend for den dit
fotografier og så send mig et billede for det jeg
har af ham er hørligt men gør alvor af det
sig til ham at han ikke får noget at spise
for han har været der eller noget i den retning
eller også sig at han ikke må bande mere for
han er fotografere eller hvad du nu kan finde på.

Gretke: What number did my father use in
shirt, I think that I will give him a
nice one to his birthday. - tell it me,
a white.

do you seems about that idea or is
there any other thing I shall give him

Gretke, den, 4/februar 1949.

1